

Θράκ. Λέσβ. Πελοπν. (Μάν.) *Βαγὰ* Ἀθῆν. *Βάγα* Μακεδ. (Θεσσαλον.)

βάγεμα τό, Μύκ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαγεύω*.

Τὸ νὰ βαδίζει τις σχολάζων ἅμα, τὸ νὰ περιφέρεται εἰς τοὺς δρόμους ἀσκόπως.

βαγένα ἡ, Λεξ. Περίδ. Πρω. *βαένα* Στερελλ. (Εὐρυταν.) *βαγιόνα* Κέρκ. Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαγένι*.

1) Μέγα βυτίον Κέρκ. Στερελλ. (Εὐρυταν.) — Λεξ. Περίδ. Πρω. Συνών. *βαρέλλα*. 2) Ὑδροχόη τοῦ μύλου εἰς σχῆμα περίπου μεγάλου βυτίου Μακεδ. (Χαλκιδ.) Συνών. ἀνάβολος 1 δ, *βαγένι* 2, *βαρέλλι*, *δοχεῖο*, *καρούτα*, *κρέμασι*, *μυλόγουρα*. 3) Εἶδος ἰχθύος Κέρκ.

βαγενάδικα τά, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγενᾶς* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ πληθ. *βαγενᾶδες*.

Ἡ συνθηματικὴ γλῶσσα τῶν ἐκ Σοπικῆς τῆς Ἡπειρου βαρελλοποιῶν.

βαγενάκι τό, Πελοπν. (Κορινθ.) — Λεξ. Μπριγκ. *βαγενάτζι* Τσακων.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαγένι* διὰ τῆς καταλ. -άκι.

Μικρὸν βυτίον. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαϊνάξ* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Βαγενάκια* Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. *βαγενίτσα*, *βαγενόπουλλο*, *βαρελλάκι*, *βαρελλίκα*, *βαρελλίτσα*, *βαρελλοπούλλα*, *βαρελλούδι*.

βαγεναρειὸ τό, Ἀθ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ. Κορινθ.) *βαεναρειὸ* Ἀθ. *βαγιοναρειὸ* Ἀθ. *βαῖναρειὸ* Ἀθ. Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγένι* καὶ τῆς καταλ. -αρειό.

1) Ὑπόγειος ἀποθήκη ὅπου τοποθετοῦνται τὰ μεγάλα βαρέλλια ἐνθ' ἂν. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαεναρειὸ* καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Βούρβουρ.) Συνών. *βαγενοθήκη*.

2) Τὸ μέρος ὅπου κατασκευάζουν βαρέλλια Ἡπ.

βαγενάρις ὁ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγένι* καὶ τῆς καταλ. -άρις.

Μοναχὸς ἔχων τὴν ὑπηρεσίαν ἐν μοναστηρίῳ τῆς διανομῆς τοῦ οἴνου εἰς τοὺς μοναχοὺς.

βαγενᾶς ὁ, Ἀθ. Ἀθῆν. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πελοπν. (Βαμβακ. Καλάβρυτ. Κορινθ. Οἶν. Τρίκκ.) κ.ά. *βαενᾶς* Ἀθ. Ἡπ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) Στερελλ. (Ἀρτοτ.) κ.ά. *βαγιονᾶς* Ἀθ. *βαῖνᾶς* Ἀθ. Θεσσ. Ἡπ. κ.ά. Θηλ. *βαγενοῦ* Λεξ. Λάουνδ. *βαῖνοῦ* Θεσσ. (Ζαγορ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγένι* καὶ τῆς καταλ. -ᾶς.

1) Ὁ κατασκευάζων βυτία, βαρέλλια ἐνθ' ἂν. : Φρ. *Ἐχ' βαῖνᾶδις 'ς τοῦ κιφᾶλ'* (ἔχει μεγάλας φροντίδας καὶ στενοχωρίας) Ἡπ. || Παροιμ.

Βαγενᾶδες καὶ γαιδάροι | ἕνα μῆνα ἔχουν τὴ χάρι (οἱ βαρελλοποιοὶ κατασκευάζουν πολλὰ βαρέλλια τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἐποχὴν τῆς παρασκευῆς τοῦ οἴνου) Ἀθῆν. Συνών. *βαρελλᾶς*. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπον *Βαγενᾶς* Ἀθῆν. Πελοπν. (Κορινθ. Τρίκκ.) *Βαῖνᾶς* Μακεδ. (Βλάστ.) τοπων. *Βαγενᾶς* Πελοπν. (Βαμβακ.) τοῦ *Βαγενᾶ* Πελοπν. (Οἶν.) τοῦ *Βαῖνᾶ* Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Μοναχὸς ἐν μοναστηρίῳ ἐπιστάτης τῆς οἶναποθήκης Ἀθ.

βαγένη ἡ, ἀμάρτ. *βαένη* Τήλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγένι*.

Κάνιστρον ἐντὸς τοῦ ὁποίου βάλλουν γεννήματα.

βαγένι τό, σύνθηθ. καὶ Τσακων. *βαγέρ* βόρ. ιδιῶμ. *βαένι* πολλαχ. *βαέν'* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. *βαγιόνι* ἐνιαχ. *βαγιόν'* Μακεδ. (Πάγγ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *βαγοίνιον*. Ὁ G Meyer Neugr. Stud. 2,15 ἐτυμολογεῖ ἐκ τοῦ Σλαβ. *vagan*, ὁ M Vasmer ἐν Grecoslavjansk. Etimudi 3,41 ἐκ τοῦ *vagan* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *λαγένι*, ὁ δὲ ΝΠολίτ. Παροιμ. 3,21 θεωρεῖ πιθανὴν τὴν ἐκ τοῦ Λατίν. *vagina* ἐτυμολογίαν.

1) Κυλινδρικὸν ξύλινον δοχεῖον οἴνου ἢ οἶνοπνεύματος, μέγα βυτίον σύνθηθ. καὶ Τσακων. : Φρ. *Μπήκε 'ς τὸ βαγένι* (ἐπὶ τοῦ πίνοντος κατὰ κόρον) Πελοπν. *Ἐκανε τὴν κοιλίᾳ βαγένι* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἡπ. *Εἶναι σωστὸ βαγένι* (ἐπὶ παχυσάρκου) Πελοπν. (Σουδεν.) *Μοῦστο καὶ βαένι* (ἐπὶ ἀναιδοῦς ἀπαιτητοῦ) Πελοπν. (Λακων.) || Παροιμ. Ὁ φτωχὸς καὶ τ' ἀδειανὸ βαγένι ὑπόληψι δὲν ἔχουν Πελοπν. (Λεβέτσ.) *Δὲν τὰ φταίει αὐτός, τὰ φταίει τοῦ βαγενοῦ ὁ πῖρος* (δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ αἷτιος τῶν κακῶν, ἀλλ' ὁ οἶνος τὸν ὁποῖον ἔπιε) Πελοπν. (Γορτυν.) || Αἰνιγμ. *Βαγένι δωδεκάσφηνο, κάθε σφήνα κι ὄνομα* (τὸ ἔτος καὶ οἱ δώδεκα μῆνες) Πελοπν. (Μεσσ.) Συνών. *βαρέλλι*. β) Πληθ. *βαένια*, εὐωχία, συμπόσιον γαμήλιον Θράκ. (Κομοτ.) 2) Ὑδροχόη ὑδρομύλου Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βούρβουρ. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Λακων. Λεντεκ. Πυλ. Συκεῖα Κορινθ. Τριφυλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγένα* 2. 3) Ὁ κυλινδρικὸς θόλος ναοῦ (Λαογρ. 2,235).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαγένι* Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ.) *Βαέν'* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Βαγένια* τά, αὐτόθ.

βαγενίζω ἀμάρτ. *βαῖνίζου* Θεσσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγένι*.

Βάλλω τὸν οἶνον εἰς βαγένι.

βαγενίτσα ἡ, Λεξ. Δημητρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαγένα* διὰ τῆς καταλ. -ίτσα.

Μικρὸν βυτίον. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*.

βαγενοθήκη ἡ, Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαγένι* καὶ *θήκη*.

Ὑπόγειος ἀποθήκη ὅπου τοποθετοῦνται τὰ βαγένια. Συνών. *βαγεναρειὸ* 1.

βαγενοκαμάρα ἡ, (Λαογρ. 2,234).

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαγένι* καὶ *καμάρα*.

Ναὸς μεθ' ἐνὸς μόνου κυλινδρικοῦ θόλου.

βαγενόλασπη ἡ, Πελοπν. (Ἀράχ. Ὀλυμπ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαγένι* καὶ *λάσπη*.

1) Ὑπόλειμμα οἶνοδοχείου, τρυῆ ἐνθ' ἂν. 2) Αἷμα καὶ πῦον ὁμοῦ Πελοπν. (Ὀλυμπ.): *Εἶχε ἕνα πόνο κ' ἔβγαλε ἕνα σωρὸ βαγενολάσπη*.

βαγενοπετρὰ ἡ, Πελοπν. (Γορτυν. Πάστ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαγένι* καὶ *πετρὰ*.

Μέθη, οἶνοφλυγία: *Ἐχει ἡ ἔχει πάθει βαγενοπετρὰ*. Συνών. *ἀμπελοπετρὰ*.

βαγενόπουλλο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) — Λεξ. Μπριγκ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαγένι* διὰ τῆς καταλ. -πουλλο.

Μικρὸν βυτίον. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*.

βάγενοσ ἐπίθ. Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαγὰ*.

Ὁ ἐκ *βαγᾶς* κατεσκευασμένος: Ἀσμ.

Ἐλαμπεν σὰν τὸν οὐρανὸν μετ' ἄστρον,

ἔκαμνεν βάγενοσ δαχτυλιδάκι.

